

Είναι να απορεί κανείς

Είναι να απορεί κανείς. Πώς γίνεται στην

«εκσυγχρονισμένη δημοκρατική κοινωνία μας» να παρακολουθούμε καθημερινά την καθεστωτική αναρχία των «λίγων». Ποια η κατάντια των πολλών, που ως αγέλη οδηγούνται στο «μαντρί», που ως ποντίκια μαγεύονται από την φλογέρα, να μην τους έχει μείνει ούτε δείγμα αντίστασης και ελευθερίας πνεύματος. Ποια η κατάντια του πολιτισμού μας που υπακούει σε ό,τι του προστάζει η εγκόσμια παντοκρατορία των ΜΜΕ, που συγχρονισμένα και σχεδόν μαγευτικά δημιουργούν τις συνθήκες (και δυστυχώς επιτυγχάνουν) για τον «τέλειο» χορό. Ένα χορό που εδώ και τρεις μήνες, ακατάπαυστα παίζουν και οι «πολλοί» χορεύουν σε ξέφρενους ρυθμούς. Οι δε «τραγουδιστές» επιλέχθηκαν... [\(περισσότερα...\)](#)